

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om et personligt Tillæg til visse Pensionister m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4551).

Sagen sattes til Forhandling.

A. C. Mortensen: Siden Krigtidens stærke Prisstigning er der her i Tinget vedtaget adskillige Love til Hjælp for de gamle Pensionister, Love, der har haft det Formaal at afbøde Virkningerne af Dyr-tiden — den sidst vedtagne Lov er af 1. Maj 1923 —, og alle disse Love har ogsaa hjulpet de gamle Pensionister i betydelig Grad, men der er dog endnu nogle af dem navnlig blandt dem, der er pensioneret før 1913, som med Rette kan beklage sig. De er derfor paa ny kommet og har banket paa Rigsdagens Dør, og der er sikkert indenfor alle Partier Enighed om, at det er nødvenigt i nogen Grad at komme dem til Hjælp. Allerede under Finanslovens Behandling i 1923 talte Repræsentanter for begge de daværende Regeringspartier for en yderligere Forhøjelse af Pensionen til disse gamle Pensionister. Man naaede imidlertid ikke frem i Fjor, men den nuværende højtærede Finansminister tog, efter at han var blevet Minister, hurtig fat paa denne Opgave og iværksatte en større Undersøgelse med Hensyn til, hvorledes de gamle var stillet. Der har været udsendt Spørgeskemaer til op imod 5 000 Pensionister for at faa undersøgt, hvorledes deres Kaar var. Efter at dette Materiale var indkommet og statistisk bearbejdet, har der været nedsat et Udvalg, bestaaende af to af Pensionsdepartementets Embedsmænd og Landspensionistforeningens Formand, og disse har saa udarbejdet det Forslag, der nu ligger her paa Tingets Bord som Finansministerens Forslag. Det har altsaa faaet Tilslutning ogsaa fra Formanden for Landspensionistforeningen, og jeg antager, at det ogsaa af den Grund vil faa en let Gang gennem Rigsdagen.

Der har jo været et Ønske hos de gamle Pensionister om at faa beregnet deres Pension, som om de havde tjent under Lønningsloven af 12. September 1919. Dette Krav blev imidlertid afvist i Lønningskommissionen, idet man hævdede, dels at det vilde støde paa praktiske Vanskeligheder, og dels at man ikke kunde godkende den Betragtning, at fordi der vedtoges en ny Lønningslov og dermed ogsaa en ny Pensionslov,

skulde de tidligere pensionerede dermed have Ret til at faa deres Pension beregnet efter denne. De skiftende Regeringer og de her i Rigsdagen nedsatte Udvalg har stillet sig paa det samme Standpunkt. Man kunde heller ikke gaa den Vej, som man ved tidligere Lønningslove er gaaet, nemlig at give de gamle Pensionister en procentvis Forhøjelse over det hele, thi det viste sig, efter at Loven af 1. Maj 1923 var vedtaget, at en Del Pensionister kom højere op, end de vilde være kommet, hvis de var blevet pensioneret efter Loven af 1919, og da alle mener, at Loven af 1919 er saaledes beskaffen, at Tjenestemændene kan være tjent med den, navnlig hvad Pensionsbestemmelserne angaar, vilde der naturligvis ikke være nogen Mening i, at de tidligere Pensionister skulde endnu højere op. Der har derfor ikke været anden Vej at gaa end den, som Ministeren nu har foreslaaet, nemlig at der skal gives Hjælp efter en Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde, saaledes at de, der ønsker at komme i Betragtning, maa indsende Ansøgning til Ministeriet. En saadan Undersøgelse vil naturligvis blive ret skematisk, man vil jo søge at behandle dem saa ensartet som muligt, men alligevel er det et ikke ringe Arbejde, der her paalægges Departementet. Ministeriet hævder dog, at det ikke vil volde nogen Vanskelighed at gennemføre det, og det er sikkert ogsaa den eneste Maade, hvorpaa man kan hjælpe de gamle Pensionister, som under Hensyntagen til Prisniveauet ikke faar en Pension, der staar i et passende Forhold til det Arbejde, de i sin Tid har udført i Statens Tjeneste.

Hvis denne Lov, som er beregnet til at ville koste ca. 1 Mill. Kr., gennemføres, tror jeg, vi stiller de gamle Pensionister saa nogenlunde rimeligt, saa at Regering og Rigsdag kan være det bekendt, og jeg skal derfor anbefale at behandle Lovforslaget saa villigt som muligt. Efter den Undersøgelse, der er gaaet forud, mener jeg, at Lovforslaget er saa vel overvejet, at man godt kunde vedtage det uden Udvalgsbehandling, men hvis der fra anden Side er Ønsker om Udvalg, skal jeg paa et senere Tidspunkt tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til Lønningsudvalget.

Søren Svendsen: Som bemærket af det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen har de Forhold, som omhandles i det foreliggende Lovforslag, gentagne Gange været til Behandling i dette høje Ting, først ved nogle midlertidige Love og senere ved Loven af 1923, som man egentlig fra alle Sider betragtede som en endelig Afslutning paa Ar-